

Megahjerne [Blu-ray + DVD]

Megahjerne [Blu-ray + DVD]

DreamWorks fortsetter å spy ut lettfordøyelige animasjonsfilmer til massene. *Megahjerne* føyer seg inn i rekken uten å gjøre særlig inntrykk verken som stor animasjonskunst eller komikk.

Megamind
Tom McGrath
DreamWorks
2010
Paramount Home Entertainment
16:9 Letterbox (2,35:1), 1080p
Dolby 7.1 True HD
93 min.
2

4

Evol

Historien om det gode som overvinner det onde har universell appell og er fortalt siden tidenes morgen. Men hva skjer når du gir historien en tvist? Hva om det onde ikke egentlig ønsker å gjøre det onde? Hva om det onde kun er en desperat søken etter oppmerksomhet? Hva om det onde egentlig kun er ute etter kjærlighet? Ikke det gode og det onde hver sin superhelt og du har en setting som fascinerer dagens unge filmpublikum. Men er det morsomt?

Megahjerne starter i tråd med episke fortellinger, hvor to guttebarn sendes i hver sin romsonde (eller var det sivkurv?) mot jorden. Ved en tilfeldighet kommer den ene romsoden ut av kurs og de to guttene får vidt forskjellig oppvekst. Det ender med at Metro Man (Brad Pitt) med sine ekstreme superkrefter blir hele klodens favoritt helt i kamp for det gode. Megamind (Will Ferrell) er mindre heldig med superkreftene (og utseendet for den del) og må kompensere med allslags innretninger og utkleddinger for sin kamp på det onde partiet.

Metro Man og Megamind kjemper en utrettelig kamp som Megamind til stadighet taper. Men så en dag, greier Megamind å ta Metro Man av dage. Men seieren er ikke søt. Hva skal livet bestå i når all mora er over? I mangel av noe bedre å kjempe mot, skaper Megamind seg en ny superfiende; Titan (Jonah Hill). Men isteden for å kreere en superhelt på det godes side, viser Titan seg å være ond og Megamind blir nødt til å redde dagen. Ting går nok en gang ikke som planlagt.



Det er ikke revolusjonerende tanker DreamWorks og regissør Tom McGrath (

Madagaskar) serverer med

Megahjerne, men det er likevel forfriskende å se en film som forsøker å gi en ny vri på utprøvd materiale. Filmverden flommer over av superhelter, men sjelden, særlig for animerte superhelter, inviteres vi til å tenke noe særlig rundt deres indre liv. Det er ikke dyptpløyende betraktninger, men det blir både komiske og mer emosjonelle situasjoner ut av Megaminds kvaler. Det introduseres også en "love interest" i form av nyhetsjournalisten Roxanne Ritchie (Tina Fey) som bidrar til å mykne Megamind ytterligere.

Det er tydelig at filmskaperne har kost seg med å kreere den ondskapsfulle karakteren Megamind. Som også skuespillere vil ha det til, er det mye morsommere å jobbe med de onde karakterene enn de tamme, snille karakterene. Filmskaperne tar den helt ut med å skape Megamind og hans verden av slemme innretninger, pinetrange klær og ikke minst hans mer intelligente sidekick, Minion (David Cross) - en fisk i fiskebolle med gorillakropp! De mange skakkjorte oppfinnelsene til Megamind er et komisk skue og at de aldri fungerer etter intensjonene er ekstra morsomt. I et av intervjuene blant ekstramaterialet på utgivelsen setter Tom McGrath fingeren på forskjellene mellom Megamind og Metro Man: Det er som Alice Cooper versus Elvis - to megastjerner på hver sin side av spekteret.



DreamWorks fortsetter å utvikle formelen med kjapp, ukomplisert historiefortelling ikledd sukkersøt design og spretten animasjon.

Megahjerne er enkel underholdning som favner bredt. Det går kjapt for seg og selv om ikke animasjonen kan si å inneholde finessene fra Pixars ekstreme kvalitet, er DreamWorks hakk i hel. Megaminds blå fremtoning fremkaller store deler av følelsesaspektet og animatørene trykker på alle de rette knappene for å få med seg publikum på en følelsesmessig berg-og-dal-bane. Filmen scorer godt på et tøft musikkvalg. DreamWorks har tidligere utfordret hvordan filmmusikk i animerte familiefilmer har blitt løst.

Shrek var et friskt, musikalsk pust i 2001 og nå tar de steget videre ved å introdusere hardrock som musikalsk bakteppe for

Megahjerne. AC/DC og Guns'n'Roses er blant lydsporet til kampene mellom Megamind, Metro Man og Titan. Det låter tøft og det ser tøft ut.

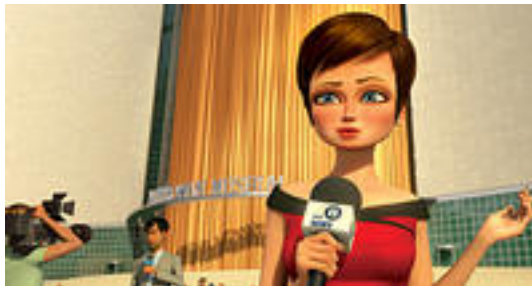
Det er likevel noe som mangler.

Megahjerne forsøker hardt å være en morsom film, men det tar aldri skikkelig av. Will Farrell er blant klodens morsomste, men som den misforståtte superskurken Megamind, er han ikke til å le av. Jeg lot meg i større grad underholde av

Grusomme meg som forteller en liknende historie om en hardbarket slemming som viser seg å være snill. Der

Grusomme meg turte å strekke strikken litt ekstra, forblir

Megahjerne en forutsigbar og tam film.



Utgivelsen:

Paramount sparer ikke på kruttet når

Megahjerne gjør sitt inntog på Blu-ray. Utgivelsen ser fantastisk ut og den heldigitale filmen skinner slik som vi har blitt bortskjemt med på Blu-ray-formatet. Bildet presenteres i widescreen 2,35:1 og holder høy kvalitet. Lydsiden er også særdeles god i en 7.1 True DH-miks. Det rumler godt i actionsekvensene og det er skikkelig rock'n'roll når Megamind drar frem den kraftigste skytsen.

Utgivelsen er også fullstappet av ekstramateriale - av ymse kvalitet. Her finnes mer enn nok underholdning for de små - spill og aktiviteter florerer. For de mer enn litt interesserte i animasjon er det dessverre ikke stort å fordype seg i. Best i utvalget er Animator's Corner-funksjonen - et utvidet kommentarspor hvor også de tekniske sidene ved produksjonen utdypes. Forøvrig blir vi også servert med et normalt kommentarspor med regissøren og flere av de andre sentrale rollene i produksjonen. DreamWorks har også skjønt verdien av å produsere kortfilmer og serverer spin-off-filmen

Dommedagsknappen.

Samlet sett en meget god utgivelse av en film som ikke lever opp til forventningene.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 06.05.11

Takk til Paramount for anmeldereksemplar.

Trailer Megahjerne:

Relaterte utgivelser:

[Madagaskar](#)

[Madagaskar 2](#)

Ja

[Megahjerne cover](#);